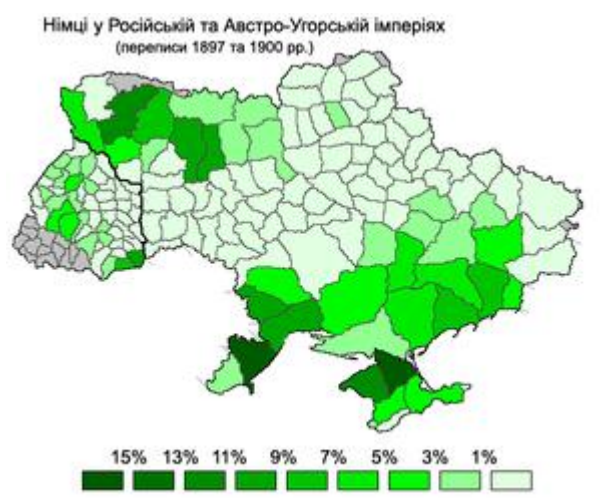

Наталія Бучко, Ольга Козак
Науковий керівник: викл. Краснобока О.Ю.

РОЗСЕЛЕННЯ НІМЦІВ В НІМЕЦЬКОМОВНИХ ПОСЕЛЕННЯХ ЗА ПЕРЕПИСАМИ 1897 ТА 1900 РР. НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Таврійські німці. Колонія Дармштадт

Німецькомовне населення за переписами 1897 та 1900 рр.

Німецькомовне населення у повітах та містах за переписами 1897 та 1900 рр. Новий етап переселення німців в Україну починається в роки правління Катерини II. Згідно з її Маніфестом від 22 липня 1763 року частина їх прибула на українські землі з Поволжя. У 1767 році утворилося 6 невеликих, так званих Біловезьких, колоній переселенців з-під Франкфурта та Данцига біля Бахмача на Чернігівщині, а через три роки — біля Кролевця. Основними німецькими поселеннями Чернігівщини були колонії Біла Вежа та Грос-Вердер, де діяли римо-католицька та лютеранська церкви, проводилися ярмарки. Чисельність німецького населення у південних повітах Чернігівщини виросла з 432 осіб у 1782 році до 5306 у 1897 році. Масове переселення німців з історичної батьківщини починається після знищення Запорозької Січі 1775 року. На запорозьких землях у 1789–1790 рр. Поселяють релігійну громаду менонітів з Німеччини й Голландії. Найбільше їх оселяється 1803 року на річці Молочній. Меноніти переселилися в далеку й незалюднену місцевість, аби уникнути переслідування своєї релігії. Після Маніфесту Олександра I від 20 лютого 1804 року на південь України прибувають вихідці з Бадена, Вюртемберга, Ельзасу, Пфальца, Прирейння, а також із Західної Пруссії. Німцям-колоністам надавалися певні пільги. Вони на 30 років звільнялися від будь-яких податків, мали право відкривати промисли з припискою до них кріпосних селян. Тільки протягом перших двадцяти років XIX ст. 50-ти німецьким колоніям наділено 214 тисяч десятин землі в Бердянському й Мелітопольському повітах. Після завоювання Бессарабії сюди також спрямовується потік німців-переселенців. Перепис 1897 року свідчить, що на півдні України (у Бессарабській, Херсонській, Катеринославській і Таврійській губерніях) проживали 345 тисяч німців, що становило 4,2 відсотка від усього населення. Особливим регіоном компактного проживання німців в Україні стала Волинь. Якщо в 60-х роках XIX ст. їх налічувалося тут тільки до 5 тисяч, то, починаючи з 1883 року, приплив цього етносу сюди значно посилюється; за переписом 1897 року волинських німців було вже 171 тисяча.

Список використаних джерел:

1. Schneefuss W. Deutschtum in Sud-Osteuropa. – Leipzig, 1939. – 145 s.
2. Писаревский Г. Г. Из истории иностранной колонизации в России в XVIII в. (По неизданным архивным документам). – М., 1909. – 340 с.
3. Клаус А. Сektаторы-колонисты в России // Вестн. Европы. – СПб., 1868. – Т.4. – 365 с.
4. Arndt N. Die Deutschen in Wolhynien. Ein kulturhistorischer Uberblick – 1994. – 96 s.
5. Giesbrecht W. Wolhynien und Wolhyniendeutschen. // Wolhynische Hefte 3. Folge. Historischer Verein Wolhynien. – Schwabach, Wisentheid: Selbstverlag, 1984. – 184 s.
6. Praxenthaler B. Aktenbestande uber Wolhyniendeutschen im Gebietsarchiv Shitomir. – Osteuropa Institut., Munchen. – 1995. – 101 s.
7. Забелин А. Военно-статистическое обозрение Волынской губернии. – Ч. 1. – К., 1887. – 386 с.

Анна Валінькевич

Науковий керівник: к. п. н., доц. Прищепя С.М.

**ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ
У СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ**

Забезпеченню здоров'я і дієздатності студентів – майбутньої інтелектуальної еліти країни – надається велике значення нашим суспільством і державою («Закон України з фізичної культури та спорту», Цільова комплексна програма – «Здоров'я нації»). У Національній доктрині розвитку освіти, прийнятій на Всеукраїнському з'їзді працівників освіти України (2010р.), сказано, що держава разом із громадськістю сприяє збереженню здоров'я учасників освітнього процесу, залученню їх до занять фізичною культурою і спортом, а також проведенню та впровадженню в практику результатів міжгалузевих наукових досліджень з проблем зміцнення здоров'я, організації медичної допомоги дітям, учням і студентам, якісному медичному обслуговуванню працівників освіти, пропаганді здорового способу життя та вихованню культури поведінки населення.

Стан здоров'я студентів та шляхи його покращення постійно знаходяться в центрі уваги великої групи вчених та практиків, які